

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 673: Không Nên Trụ Vào Sáu Trần Mà Sinh Tâm, Chính Là Vì Thực Hành Bồ Thí Lục Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 057)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phát tâm Bồ Đề, tức là phát tâm Lục Độ. Không nên trụ vào sáu trần mà sinh tâm, chính là vì thực hành Bồ thí Lục Độ vậy.】

Lục Độ bao gồm toàn bộ đời sống của Bồ Tát, điểm này chư vị nhất định phải hiểu rõ. Chúng ta tuy đã giảng rất nhiều lần, nhưng nói thật ra vẫn là chưa đủ. Vì sao nói chưa đủ? Vì cảnh giới của đại chúng vẫn chưa chuyển đổi được. Chẳng những trong đời sống hằng ngày quý vị chưa chuyển đổi được, mà ngay trong quan niệm cũng chưa chuyển đổi. Cho nên Thế Tôn giảng “Kinh Bát Nhã” suốt hai mươi hai năm, quả thật là có đạo lý! Một thời gian dài suốt hai mươi hai năm như vậy, Ngài không ngừng dạy quý vị phải huân tập, chính là để đem cái quan niệm này của quý vị chuyển đổi lại. Tập khí trong quan niệm của chúng ta tích lũy quá sâu dày, khởi tâm động niệm đều là những tật cũ, quan niệm cũ, tư tưởng cũ, cách nhìn cũ, sai hết rồi! Bất luận là đời sống thế pháp hay tu học Phật pháp, quan niệm của chúng ta thấy đều sai lầm. Mở quyển kinh ra niệm một chút, dường như hiểu được một chút, nhưng gấp quyển kinh lại thì lại quên sạch sành sanh, tu hành như vậy làm sao có thể tiến bộ, làm sao có thể thành tựu cho được!

Phát tâm Bồ Đề, “Bồ Đề” là tiếng Phạn, ý nghĩa của nó là giác ngộ. Tâm Bồ Đề chính là tâm giác ngộ. Giác ngộ điều gì? Thứ nhất, phải giác ngộ sinh tử luân hồi là đáng sợ, mọi việc trên thế gian không có việc gì đáng sợ hơn việc này, điều này cần phải giác ngộ. Thứ hai, phải giác ngộ niệm Phật có thể ngay trong một đời này thành Phật. Quý vị có thể giác ngộ được hai điểm này thì thật tốt, quý vị đã được cứu rồi. Hai điểm này mà không giác ngộ thì hết cứu, giác ngộ những điều khác cũng không giải quyết được vấn đề, hai điểm này quá quan trọng. Quý vị giác ngộ được sinh tử luân hồi trong Lục Đạo là đáng sợ, thì

quý vị sẽ hạ quyết tâm: Ta nhất định phải siêu việt Lục Đạo luân hồi. Quý vị giác ngộ được niệm Phật có thể thành Phật, thì liền dùng phương pháp này để thành Phật, để liễu sinh tử ra khỏi Tam Giới, đây gọi là người chân chính giác ngộ. Đây chính là “Vô thượng Bồ Đề tâm” mà Ngẫu Ích Đại sư đã nói trong “Di Đà Kinh Yếu Giải”. Chúng ta nhìn thấy có rất nhiều người không biết chữ, chưa từng đi học, cũng chưa từng nghe kinh, chỉ biết một câu A Di Đà Phật, họ niệm vài năm là có thể đứng mà vắng sinh, ngồi mà vắng sinh, không ốm đau bệnh tật, biết trước giờ ra đi. Họ dựa vào cái gì? Chính là dựa vào hai loại giác ngộ này, họ liền thành công. Hai loại giác ngộ này là sự giác ngộ triệt để, là đại giác chân chính, tất cả các ngộ môn khác đều không sánh bằng nó. Người giác ngộ triệt để, cái tâm này của họ nhất định là tâm Lục Độ. Họ thấy đều buông xả mọi duyên thế gian, đó là tâm Bồ Thí; Họ nhất định giữ đúng quy củ, thật thà niệm Phật, đó là tâm Trì Giới; Bất luận gặp phải nghịch duyên ra sao, họ đều cho rằng “phàm những gì có hình tướng, đều là hư vọng”, đều không tính toán so đo, đó là tâm Nhẫn Nhục; Từ sáng đến tối một câu A Di Đà Phật này không gián đoạn, đó là tâm Tinh Tấn; Bất kỳ việc tốt đẹp nào trên thế gian họ cũng đều không bị cám dỗ, họ như như bất động, những pháp môn cao minh nào trong Phật pháp họ cũng không màng tới, đó là tâm Thiền Định; Tận tâm tận lực một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, đó là tâm Bát Nhã. Những vị ấy phát chính là tâm Lục Độ, chúng ta nếu muốn thành tựu, không phát cái tâm này thì rất khó, nhất định phải phát cái tâm này.

Không nên trụ sáu trần, đó chính là nhìn thấu, buông xả. Sự việc của Lục Độ có cần phải làm không? Phải làm, sự việc của Lục Độ cần phải làm. Tâm Lục Độ phải có, sự việc của Lục Độ phải làm, tuyệt đối không có vọng tưởng, tuyệt đối không có tạp niệm, tuyệt đối không bị ô nhiễm, hành Lục Độ như vậy, đây mới là chân chính tự lợi lợi tha, là tu sáu Ba-la-mật của Bồ Tát một cách chân thực.